

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Tdo/63/2021
Identifikačné číslo spisu: 3512010036
Dátum vydania rozhodnutia: 15.11.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Paluda
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:3512010036.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Paludu a sudcov JUDr. Dany Wänkeovej a JUDr. Martina Piovartsyho v trestnej veci obvineného Ľ. Č. pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona a iné, na neverejnom zasadnutí konanom 15. novembra 2021 v Bratislave, o dovolaní obvineného Ľ. Č. proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 21. novembra 2018, sp. zn. 3To/86/2018, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. b) Trestného poriadku dovolanie obvineného Ľ. Č. sa odmieta.

Odôvodnenie

I.

Konanie predchádzajúce dovolaniu

Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom (ďalej aj „prvostupňový súd“ alebo „okresný súd“) zo 16. augusta 2018, sp. zn. 1T/14/2012, bol obvinený Ľ. Č. uznaný za vinného v bode 1) rozsudku z pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 ods. 2 písm. a) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona a v bode 2) rozsudku zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona, pri nezmenenom výroku o vine rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom z 8. decembra 2016, sp. zn. 1T/14/2012, právoplatným čo do výroku o vine dňa 3. apríla 2014, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne z 20. septembra 2017, sp. zn. 3To/64/2017, právoplatným dňa 20. septembra 2017, zo spáchania zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona, s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona a iné, vo výroku rozsudku, na tom skutkovom základe, že

1) A. Z., ktorého vec bola vylúčená na samostatné konanie, spoločne s Ľ. Č., po predchádzajúcej dohode dňa 16. marca 2011 vykonali krádež vlámaním na celooplostený pozemok rodinného domu v rekonštrukcii na Ul. Ž. č. X, H. Z. H. N., v tom čase neobývatel'ný, a to tým spôsobom, že A. Z. prinesenými nožnicami tzv. pákovkami, prestrihol reťaz zabezpečujúcu vstupnú bránu proti otvoreniu na pozemok, Ľ. Č. dával pozor na uvedenej ulici, aby A. Z. pri tomto nikto nevyrušil, následne A. Z. vošiel

na pozemok rodinného domu, pripravil príviesny vozík za motorové vozidlo čiernej farby s hnedými bočnicami, EČV: H. XXXYA, na tento vozík naložil A. Z. kolesovú káru šedej farby, 34 ks strešných krytín plechu, spoločnými silami odtiahli príviesny vozík na Ul. Banskú v Novom Meste nad Váhom ku garážam, po čom Ľ. Č. odišiel domov, avšak A. Z. sa vrátil na Ul. Ž. č. X v H. Z. H. N., opätovne vošiel na pozemok, odkiaľ odcudzil 1 ks zverák modrý vodárenský, 1 ks zverák červený, 1 ks sekera so železnou rúčkou, elektrický kábel o dĺžke 15 m 4x2,5mm čiernej farby elektrický kábel o dĺžke 10m, 3 ks plynové malé mosadzné ventily, uvedené veci z miesta sám odniesol, pričom Ľ. Č. dňa 17. marca 2011 na jeho občiansky preukaz odovzdal do zberných surovín H. s.r.o., so sídlom H. Z. H. N., IČO: XX XXX XXX, 34 ks odcudzeného krytinového plechu a dvojkoľosový vozík šedej farby kára za sumu 35,85 Eur, následne prípojný vozík k motorovému vozidlu po odmontovaní EČV odpredali spoločne ďalšej osobe za sumu 130,- Eur, a tej istej osobe odpredali obaja spoločne 2 ks zverákov, pričom takto získané finančné prostriedky si A. Z. a Ľ. Č. rozdelili medzi seba a použili pre vlastnú potrebu, avšak odcudzené veci, ktoré odcudzil A. Z. sám, a to 1 ks sekera so železnou rúčkou, elektrický kábel o dĺžke 15 m 4 x 2,5mm čiernej farby elektrický kábel o dĺžke 10m, 3 ks plynové malé mosadzné ventily, 1 ks sekera so železnou rúčkou, elektrický kábel o dĺžke 15 m 4 x 2,5mm čiernej farby elektrický kábel o dĺžke 10 m, 3 ks odpredal A. Z. sám a tieto finančné prostriedky použil pre vlastnú potrebu, čím poškodenému Ing. M. Z., nar. X. A. XXXX, trvale bytom Ul. E.. H. č. XXX/X, H. Z. H. N., spôsobili škodu krádežou vo výške 700,- eur a poškodením vo výške 50,- eur, následne M. Z., ktorého vec bola vylúčená na samostatné konanie, spoločne s Ľ. Č. po predchádzajúcej dohode dňa 16. marca 2011 v čase o 15.00 hod. vykonali krádež vlámaním na celooplotený pozemok rodinného domu v rekonštrukcii na Ul. Ž. č. X, H. Z. H. N., v tom čase neobývatelný, a to tým spôsobom, že obaja preskočili plot pozemku o výške 2 m, vnikli na pozemok, prešli obaja do zadnej časti, následne na káricku s drevenou plošinou naložili 30 ks hliníkovej strešnej krytiny o veľkosti 30 x 80 cm, 3 ks mosadzných plynových ventilov, ďalej elektrický kábel čiernej farby o dĺžke 10 m a druhý o dĺžke 15m, následne Ľ. Č. preskočil plot na stranu ulice, M. Z. mu cez plot podal káricku, postupne mu podal 30 ks plechov strešnej krytiny, 3 ks plynových ventilov a elektrický kábel o dĺžke 10 m a druhý o dĺžke 15 m, sám M. Z. preskočil z pozemku na ulicu, spoločne naložili plechy na káricku a 3 ks plynových ventilov a elektrický kábel o dĺžke 10 m a o dĺžke 15 m, takto naloženú káricku odtlačili do zberných surovín H. s.r.o., so K. H. Z. H. N., IČO: XX XXX XXX, kde 34 ks odcudzeného krytinového plechu, 3 ks plynových ventilov a dvojkoľosový vozík šedej farby - kára odpredali v týchto zberných surovinách za sumu 35,85 eur, elektrický kábel vypálili a vnútorné drôty káblu taktiež odpredali do zberných surovín, pričom získané finančné prostriedky si rozdelili a použili pre vlastnú potrebu, čím poškodenému Ing. M. Z., nar. X. A. XXXX, trvale bytom Ul. E.. H. č. XXX/X, H. Z. H. N., spôsobili škodu krádežou vo výške 296,- eur, následne M. Z. spoločne s A. Z. a Ľ. Č., po predchádzajúcej dohode dňa 18. marca 2011 v čase o 20.00 hod. vykonali krádež vlámaním na celooplotený pozemok rodinného domu v rekonštrukcii na Ul. Ž. č. X, H. Z. H. N., v tom čase neobývatelný, a to tým spôsobom, že A. Z. preskočil oplotenie rodinného domu, vnikol na pozemok, kde vzal kliešte cvikačky, prestrihol na bráne reťaz s visiacim zámkom, bránu otvoril, pričom M. Z. a Ľ. Č. dávali pozor na uvedenej ulici, aby A. Z. pri tomto nikto nevyrušil, následne po otvorení brány A. Z. vytiahol príviesny vozík čiernej farby s EČV: H. XXXYA k bráne, následne na to mu M. Z. spoločne s Ľ. Č. pomohli ťahať uvedený príviesny vozík, tento odtlačili po miestnej komunikácii až na Ul. Zelenú, k miestnym garážam, kde A. Z. vytrhol EČV: H.-XXXYA zo zadnej časti príviesného vozíka, túto ohol a vyhodil na garáž na Ul. T. na rovnú strechu garáže, následne príviesny vozík odpredal A. Z. a Ľ. Č. ďalšej osobe za sumu 50,- eur, pričom Ľ. Č. a A. Z. si rozdelili takto získané finančné prostriedky medzi seba a použili peniaze pre vlastnú potrebu, čím poškodenému Ing. M. Z., nar. X. A. XXXX, trvale bytom Ul. E.. H. č. XXX/X, H. Z. H. N., spôsobili škodu krádežou vo výške 350,- eur;

2) Z. D., ktorého vec bola vylúčená na samostatné konanie, a obžalovaný Ľ. Č. po vzájomnej dohode v čase približne o 22:00 hod. dňa 15. apríla 2011 v H. Z. H. N. na Ul. M., v mieste nachádzajúcom sa oproti stanovisku taxi služby, pokrikovaním žiadali, aby im poškodený Z. E., nar. XX. M. XXXX v Z., dal peniaze, cigarety, keď im na ich žiadosť poškodený Z. E. požadované veci nevydal, Z. D. mu prikázal, aby im dal bližšie nešpecifikovaný obnos peňazí, pričom Ľ. Č. hrozil poškodenému Z. E. s doposiaľ bližšie nezistenou pištoľou, že pokiaľ im tento nedá peniaze, rozstrieľa mu kolená, po tomto Z. E. pod uvedenými hrozbami vydal Z. D. a Ľ. Č. igelitovú tašku s nákupom potravín a okuliare.

Za to mu prvostupňový súd podľa § 41 ods. 2, § 42 ods. 1 a § 188 ods. 2 Trestného zákona s prihliadnutím na § 36 písm. l), § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona a s použitím § 39 ods. 1, ods. 2 písm. d), ods. 3 písm. d), ods. 4 Trestného zákona uložil súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 40 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona prvostupňový súd obvineného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona prvostupňový súd zrušil výrok o treste uloženom obvinenému rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo 17. augusta 2011, sp. zn. 2T/90/2011, právoplatným dňa 17. augusta 2011, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku prvostupňový súd zaviazal obvineného na náhradu škody poškodenému Ing. M. Z., nar. X. A. XXXX v K. H. N., trvale bytom H. Z. H. N., E. H. XXX/X, vo výške 59 eur.

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku poškodeného Ing. M. Z., nar. X. A. XXXX v K. H. N., trvale bytom H. Z. H. N., E. H. XXX/X, prvostupňový súd odkázal so zvyškom nároku na náhradu škody na civilný proces.

Krajský súd v Trenčíne (ďalej aj „krajský súd“ alebo „odvolací súd“) rozhodujúc o odvolaní prokurátora proti uvedenému rozsudku prvostupňového súdu rozsudkom z 21. novembra 2018, sp. zn. 3To/86/2018, podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e), ods. 2 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výrokoch o uloženom súhrnnom treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku obvinenému Ľ. Č. uložil podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 41 ods. 2, § 42 ods. 1, § 36 písm. l), písm. n), § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d) Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona krajský súd obvineného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona krajský súd zrušil výrok o treste uloženom obvinenému rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo 17. augusta 2011, sp. zn. 2T/90/2011, právoplatným dňa 17. augusta 2011, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

II.

Dovolanie

a vyjadrenie k nemu

Proti citovanému rozsudku krajského súdu podal obvinený Ľ. Č. dovolanie prostredníctvom pre dovolacie konanie ustanoveného obhajcu JUDr. Juraja Procházku nedatovaným písomným podaním, podpísaným substitučnou obhajkyňou JUDr. Ingrid Haulíkovou, podaným na poštovú prepravu 25. mája 2021, z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

Naplnenie tohto dovolacieho dôvodu odôvodnil obvinený tým, že od samotného začiatku trestného konania nemal obhajcu, pretože nemal finančné prostriedky na to, aby si ho zvolil a zároveň nevznikol dôvod na povinnú obhajobu, pričom po jeho vzatí do väzby v inej trestnej veci uňho vznikol dôvod na povinnú obhajobu. Napriek tomu ex offo obhajca prevzal jeho obhajobu až 16. decembra 2011, teda do skončenia takmer celého prípravného konania obhajcu nemal a obhajoval sa sám. Obvinený mal teda byť upovedomovaný o úkonoch, ktoré mali byť vykonané v prípravnom konaní, čo sa však nestalo. Obvinený v tejto súvislosti poukázal na to, že on, resp. jeho obhajca sa môže vzdať práva účasti na

úkone, avšak podmienkou je, že o tomto úkone musí byť riadne a včas upovedomený, teda v prípade výsluchov svedkov im vyšetrovateľ musí oznámiť deň a konkrétny čas výsluchu, miesto a meno osoby, ktorú bude vypočúvať. Ak tak policajt nepostupuje, koná v rozpore s článkom 6 ods. 3 Dohovoru a § 213 ods. 3 Trestného poriadku.

Tým, že obvinený nevedel o termínoch vykonávaných úkonov v prípravnom konaní, nemohol sa na nich zúčastniť a následne klásť jednotlivým svedkom otázku, čím sa dôkazná situácia otočila proti nemu, navyše, nemal ani obhajcu, čo taktiež výrazne skomplikovalo jeho situáciu. V dôsledku obavy z uloženia vysokého trestu potom obvinený urobil vyhlásenie o vine, hoci počas prípravného konania tak neurobil.

Keďže obvinený v prípravnom konaní nemal obhajcu, mal právo obhajovať sa sám, avšak toto právo nemohol využiť, pretože netušil, že sa môže zúčastniť na úkonoch vykonávaných v prípravnom konaní, ani že sa tieto úkony majú konať.

S poukazom na uvedené obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní rozhodnutia odvolacieho súdu napadnuté rozhodnutie v zmysle § 386 Trestného poriadku zrušil, rovnako tak aby zrušil aj chybné konanie, ktoré napadnutému rozhodnutiu predchádzalo a aby podľa § 388 Trestného poriadku Krajskému súdu v Trenčíne prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

K dovolaniu obvineného sa vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom (ďalej len „prokurátor“) písomným podaním z 25. júna 2021, v ktorom uviedol, že len všeobecný poukaz na porušenie práva na obhajobu nie je spôsobilý spochybníť zákonnosť a vecnú správnosť napadnutých súdnych rozhodnutí. Prokurátor k tomu doplnil, že aj v prípade, ak by bolo zistené porušenie práva na obhajobu, bolo by následne potrebné skúmať, či toto právo bolo porušené zásadným spôsobom (či porušenie práva na obhajobu mohlo vyvolať odlišné rozhodnutie o vine obvineného), pričom v nadväznosti na to poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 20. septembra 2011, sp. zn. 2 Tdo 33/2011.

V priebehu prípravného konania, ako aj konania na prvostupňovom súde a odvolacom súde nedošlo podľa prokurátora k porušeniu práva na obhajobu obvineného v zmysle § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, pričom v prípade, ak by mal obvinený skutočne záujem o zastupovanie obhajcom, mohol podľa prokurátora požiadať o ustanovenie obhajcu podľa § 40 ods. 2 Trestného poriadku, o čom bol poučený pri svojom výsluchu 18. mája 2011. Keďže tak však obvinený neurobil, bol mu obhajca ustanovený až po vzniku dôvodov povinnej obhajoby, ako konštatoval aj v podanom dovolaní. Obhajobe pritom boli zo strany orgánov činných v trestnom konaní podľa prokurátora poskytnuté práva na obhajobu v plnom rozsahu.

Vo vzťahu k námietke obvineného týkajúcej sa jeho neupovedomovania o naplánovaných úkonoch v prípravnom konaní prokurátor uviedol, že v § 213 ods. 3 Trestného poriadku je uvedené, že policajt je povinný upovedomiť včas obhajcu o naplánovanom úkone, ak obhajca oznámi policajtovi, že sa chce zúčastniť vyšetrovacieho úkonu. V § 213 ods. 1 Trestného poriadku je uvedené, že policajt môže povoliť účasť obvineného na vyšetrovacích úkonoch a postupuje tak najmä vtedy, ak obvinený nemá obhajcu a úkon spočíva vo výsluchu svedka, pri ktorom je dôvodný predpoklad, že ho nebude možné vykonať v konaní pred súdom, iba ak by zabezpečovanie jeho prítomnosti alebo jeho prítomnosť mohli ohroziť vykonanie tohto úkonu. O tomto ustanovení bol obvinený poučený pri svojom výsluchu dňa 18. mája 2011. Z uvedeného je podľa prokurátora taktiež zrejmé, že policajt nie je automaticky povinný v každom jednom prípade upovedomovať obvineného a dokonca ani obhajcu o naplánovaných úkonoch, ak nie sú splnené iné podmienky. Obvinený navyše má stále možnosť následne klásť otázky svedkom v konaní pred súdom. V predmetnej veci pritom obvinený dobrovoľne urobil vyhlásenie o svojej vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, čím sa podľa prokurátora tejto možnosti vzdal a dokazovanie ku skutku sa nevykonalo.

Výroky o vine a treste považuje prokurátor za správne a odôvodnenie rozhodnutí súdov oboch stupňov

v tomto smere považuje za dostatočne odôvodnené, pričom obvinený v dovolaní neuvádza žiadne nové námietky a skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé spochybníť správnosť a zákonnosť napadnutých súdnych rozhodnutí.

Na základe uvedeného prokurátor navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie obvineného L. Č. podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku na neverejnom zasadnutí uznesením odmietol, pretože je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

Spis spolu s podaným dovolaním bol Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky predložený 12. augusta 2021.

III.

Konanie pred dovolacím súdom

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, pretože bolo podané neoprávnenou osobou.

Z predloženého spisového materiálu vyplýva, že obvinený L. Č. na hlavnom pojednávaní konanom 3. apríla 2014 po predchádzajúcom poučení podľa § 257 ods. 1, ods. 2, ods. 4, ods. 5, ods. 8 Trestného poriadku (č. l. 406 spisu) urobil vyhlásenie o tom, že je vinný zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe (č. l. 406-407 spisu). Toto jeho vyhlásenie bolo prvostupňovým súdom prijaté s tým, že dokazovanie v rozsahu, v akom obvinený L. Č. priznal vinnu, sa nevykoná, vykoná sa dokazovanie ohľadom druhu a výmery trestu u tohto obžalovaného (č. l. 407 spisu). Po vykonaní dokazovania v tejto časti prvostupňový súd vyhlásil rozsudok, ktorým obvineného uznal za vinného v bode 1) rozsudku z pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 ods. 2 písm. a) Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona a v bode 2) rozsudku zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona, na vyššie uvedenom skutkovom základe.

Podľa § 257 ods. 5 Trestného poriadku ak obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku alebo niektorého zo skutkov uvedených v obžalobe alebo urobil vyhlásenie podľa odseku 4, súd v tomto rozsahu postupuje primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) a zároveň obžalovaného poučí, že súdom prijaté vyhlásenie o vine, ako aj súdom prijaté vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c).

Podľa § 369 ods. 1 Trestného poriadku dovolanie z dôvodov uvedených v § 371 podá minister spravodlivosti len na podnet. Podnet môže podať osoba, ktorej tento zákon nepriznáva právo na podanie dovolania okrem osoby, ktorá nesplňa podmienku dovolania uvedenú v § 372 ods. 1.

Podľa § 369 ods. 2 Trestného poriadku právoplatné rozhodnutie súdu druhého stupňa môže dovolaním napadnúť z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 Trestného poriadku

- a) generálny prokurátor proti ktorémukoľvek výroku,
- b) obvinený vo svoj prospech proti výroku, ktorý sa ho priamo týka.

Podľa § 372 ods. 1 Trestného poriadku oprávnené osoby okrem ministra spravodlivosti môžu podať dovolanie len vtedy, ak využili svoje zákonné právo podať riadny opravný prostriedok a o ňom bolo rozhodnuté. Obvinený a osoby uvedené v § 369 ods. 5 môžu podať dovolanie aj vtedy, ak riadny opravný prostriedok podal prokurátor alebo poškodený a odvolací súd rozhodol v neprospech obvineného. Generálny prokurátor môže podať dovolanie aj vtedy, ak riadny opravný prostriedok podal obvinený a odvolací súd rozhodol v jeho prospech.

Ustanovenie § 257 ods. 5 a ustanovenie § 334 ods. 4 Trestného poriadku nemožno vykladať izolovane, ale v súhrne s ďalšími ustanoveniami upravujúcimi postup v konaní o dovolaní, a to ustanoveniami § 369 ods. 1 a ods. 2 a § 372 ods. 1 (veta prvá) Trestného poriadku. V zmysle uvedeného, proti rozsudku, ktorý bol vyhlásený po prijatí vyhlásenia obvineného o priznaní viny (§ 257 ods. 5 Trestného poriadku) a proti rozsudku, ktorým súd schválil dohodu o vine a treste (§ 334 ods. 4 Trestného poriadku) dovolanie môže podať len minister spravodlivosti, a to na podnet obvineného alebo na podnet inej osoby (§ 369 ods. 1, § 371 ods. 1 písm. c), § 372 ods. 1 Trestného poriadku) - uznesenie najvyššieho súdu zo 14. apríla 2016, sp. zn. 6 Tdo 3/2016, uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 12, roč. 2017.

Z vyššie citovaného ustanovenia § 257 ods. 5 Trestného poriadku vyplýva, že proti rozsudku, ktorý bol vydaný na základe prijatého vyhlásenia obvineného o vine, možno v rozsahu, v akom bolo toto vyhlásenie prijaté, t. j. proti jeho výroku o vine, podať dovolanie iba z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Toto ustanovenie ale zároveň neurčuje okruh osôb, ktoré sú oprávnené tak urobiť. Pri riešení tejto otázky je preto nutné zohľadniť ďalšie ustanovenia Trestného poriadku upravujúce postup v konaní o dovolaní, najmä ustanovenia § 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku a § 372 ods. 1 Trestného poriadku, z ktorých vyplýva, že obvinený je oprávnený podať dovolanie iba proti rozhodnutiu súdu druhého stupňa. Keďže v predmetnej veci bol obvinený poučený o tom, že prijaté vyhlásenie o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním, teda že proti nemu nemožno podať odvolanie, rozsudok prvostupňového súdu nadobudol v časti týkajúcom sa viny obvineného právoplatnosť a vykonateľnosť momentom jeho vyhlásenia [§ 183 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku].

Na základe uvedeného možno konštatovať, že oprávnenou osobou na podanie dovolania proti rozsudku, ktorý bol vyhlásený po prijatí vyhlásenia o vine obvineného (v časti týkajúcej sa výroku o vine) je iba minister spravodlivosti, pretože ide o rozhodnutie súdu prvého stupňa - na rozdiel od obvineného a generálneho prokurátora, ktorí sú v zmysle § 369 ods. 2 Trestného poriadku oprávnenými osobami na podanie dovolania len proti právoplatnému rozhodnutiu súdu druhého stupňa. Oprávnenie ministra spravodlivosti na podanie dovolania je v tomto prípade limitované uplatnením jediného dovolacieho dôvodu, a to dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, v zmysle ktorého dovolanie možno podať, ak bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu. Vo vzťahu k predmetnej veci teda možno zosumarizovať, že na podanie dovolania proti výroku o vine (po vyhlásení obvineného o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe) je oprávnenou osobou len minister spravodlivosti.

Keďže v posudzovanom prípade smerovali dovolacie námietky obvineného proti výroku o vine, proti ktorému obvinený v zmysle vyššie uvedeného nie je oprávnený podať dovolanie (navyše, ani proti výroku o treste obvinený nepodal odvolanie), teda dovolanie bolo podané neoprávnenou osobou, dovolací súd ho na neverejnom zasadnutí, bez meritórneho preskúmania veci, podľa § 382 písm. b) Trestného poriadku odmietol.

Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.